

Художничка е малката Невенка
 Рисува тайно до забрава.
 Върне ли се от детската градинка
 превръща се в същинска дама.
 Не с боички, водни разноцветни,
 Не с четки тънки, галъзи, а с целувчици -
 фълшебни от червилото на мама...
 Въглени и тебешури
 превръщат се в четка и боички водни;
 блокче е стената - огромна, бяла,
 усмихната в рисунки чудни-
 маймунки, папагали, джунгли!
 Герои от детските сериали ...
 Алагин, вълшебната му лампа...
 Принцеса Ариел и Старла,
 и портретите на тати и на мама;
 по бузите и по носето с чудо бенка
 Художничка е малката Невенка!

ПРИКАЗКА за КУЧЕТО

В първите дни от сътворението на човека Господ живеел на земята и строго наблюдавал спазването на човешките закони.

Той се разхождал тайно и се спирал ту под един прозорец, ту под друг и така обикалял неспирно.

Един следобяд спрял под прозореца на къщата, където живеели двамата братя Куче и Амин. Той чул, че амин плаче жално. На другия ден пак. Ослушал се Господ, за да разбере защо плаче Амин.

- Ти пак си ял месо и си скрил кокалите. Нали знаеш че Дядо Господ строго ни е забранил на нас хората да ядем месо? Ще дойде един ден, ще се превърнем в хищници и ще се нахвърлим един срещу друг.

Чул това Господ и се натъжил. На сън запитал Куче: „Кажу ми ти, защо посягаш към месото?“

- Че то е много вкусно, Господи, и насища стомаха ми!

- От днес те наказвам да се превърнеш в животно с име Куче и да се храниш само с кокали... - рекъл Господ със сълзи на очи.

И от този ден единият брат се превърнал в Куче. Амин как ли не плакал и как ли не молел Господ да възвърне образа на брат му. Но думата на Господ не се цепела на две, затова той останал верен до брат си, верен като куче. От тогава хората спрели да наричат децата си с това име.

/слегва/